

рѣтъ на каквото условіа былъ станжалъ той во врѣмето на Теодосія 3-го, т. е. на 716-тъ години. ч)

Споредъ тѣзи условія прѣдълѣтъ на Българскитѣ държавѣ щѣли да започенватъ отъ Милеони въ Тракий. ш) А Цариградското Правителство да дава на Българскитѣ царь облѣкло и червени кожи за стойность отъ 30 литры злато, сирѣчь около 140-150 хиляды гроша. Но на тѣзи условія той прилагалъ и други еще двѣ; 1) взаимното повращаніе на бѣжанцитѣ политически и не; и 2) задължаваніето на търгующитѣ и отъ двѣтъ страны да показватъ стокитѣ си на принадлежащитѣ началства, които на основаніе на тѣзи показванія трѣбало да палатъ даждіето което ще плащатъ. Въ сѣщото врѣме извѣстилъ на императора че, ако не побърза да приеме прѣдложеніята му, Българитѣ ще оплѣчатъ градътъ Месебръ. Само членѣтъ за бѣжанцитѣ ся видѣлъ мѣченъ за изпълненіе, и прѣдложенъ на съвѣтътъ прѣдизвиква дългы разискванія. Царьтъ, Патріархътъ и Митрополититѣ искали да сключатъ миръ съ всякъ жертвъ, но лошитѣ съвѣтници, както ги нарича Теофанъ, прогласили ся за войнѣтъ. Тѣхното рѣшеніе прѣвзмогнѣло, но като не ся взело съ врѣме никаква грижа заради заплашванитѣ градъ Месебръ, Българитѣ го прѣвзели и намѣрили въ него голѣмо количество злато и сребро а еще и 36 мѣдны цѣви, чрѣзь които ся стрѣляло жидкитѣ или грѣщый огнь.

Но понеже онова което ще изложимъ подиръ туй събытіе има сношеніе съ исторіѣтъ на този мѣжъ, на когото животѣтъ ся зехмы да раскажемъ, ще прѣсечемъ за малко расказваніето си и като изложимъ онова което е до сега познато за него, ще да расправимъ съ него и за онова което е испослѣ станжло. Освѣнь това цѣльта ни не е да пишемъ исторіѣтъ на Българитѣ, но да кажемъ

ч) Ний не помнимъ да сме срѣщали нѣидѣ нѣщо за споменуванитѣ тука договоръ, който обаче ся показва какъвъ е былъ и по краткото тука за него споменуваніе.

ш) Градъ на който мѣстото е не извѣстно намъ, казува писателътъ, но ний мислимъ че може и да не е было градъ, ако сѣдимъ по значеніето на думѣтъ Милеонъ, което значи ябълчници, т. е. мѣста засадени съ ябълки.